

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 4. November 1942 Wydano w Krakau dnia 4 listopada 1942 r.	Nr. 95
-------------	--	---------------

Tag dzień	Inhalt/ Treść	Seite strona
24. 10. 42	Verordnung zur Vereinfachung der Strafgerichtsbarkeit im Generalgouvernement Rozporządzenie celem uproszczenia sądownictwa karnego w Generalnym Gubernatorstwie	667 667
24. 10. 42	Verordnung über die Einführung der Verordnung über das Halten von Tauben im Generalgouvernement vom 9. April 1941 im Distrikt Galizien Rozporządzenie o wprowadzeniu rozporządzenia o utrzymywaniu gołębi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 9 kwietnia 1941 r. w Okręgu Galizien (Galicja)	669 669
29. 9. 42	Dritte Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 8. März 1940 über die kulturelle Betätigung im Generalgouvernement Trzecie postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 8 marca 1940 r. o działalności kulturalnej w Generalnym Gubernatorstwie	669 669
21. 10. 42	Anordnung über das Verbot des Schwarzhandels mit Beförderungsausweisen Zarządzenie w sprawie zakazu pokątnego handlowania dowodami na przewóz	670 670

Verordnung

zur Vereinfachung der Strafgerichtsbarkeit im Generalgouvernement.

Vom 24. Oktober 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Die Deutsche Staatsanwaltschaft (Anklagebehörde beim Sondergericht) kann Strafsachen von minderer Bedeutung, die durch § 7 Abs. 2 Nr. 2 und 3 der Verordnung über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (VBIGG. I S. 57) der deutschen Strafgerichtsbarkeit zugewiesen sind, an die nicht-deutsche Behörde abgeben.

(2) Werden Zuwiderhandlungen gegen Verordnungen des Generalgouverneurs oder der von ihm ermächtigten Dienststellen in der nicht-deutschen Gerichtsbarkeit verfolgt, so sind, soweit in diesen Verordnungen nichts anderes bestimmt ist, die Vorschriften des Reichsstrafgesetzbuchs über Strafen (Erster Teil, Erster Abschnitt) sinngemäß, im übrigen die allgemeinen Vorschriften des polnischen Strafrechts anzuwenden.

§ 2

In der deutschen Gerichtsbarkeit kann die Verhaftung im Verfahren auch durch den Staatsanwalt angeordnet werden.

Rozporządzenie

celem uproszczenia sądownictwa karnego w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 24 października 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Niemiecka prokuratura (władza oskarżenia przy Sądzie Specjalnym) może sprawy karne o mniejszym znaczeniu, które § 7 ust. 2 p. 2 i 3 rozporządzenia o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 57) przydzielono niemieckiemu sądownictwu karnemu, przekazać władzom nieniemieckim.

(2) Jeżeli ściganie wykroczeń przeciwko rozporządzeniom Generalnego Gubernatora lub upoważnionych przez niego placówek służbowych odbywa się w nieniemieckim sądownictwie, to o ile w tych rozporządzeniach nie postanowiono inaczej, należy stosować odpowiednio przepisy kodeksu karnego Rzeszy o karach (część pierwsza, rozdział pierwszy), poza tym ogólne przepisy polskiego prawa karnego.

§ 2

W niemieckim sądownictwie aresztowanie w toku postępowania wstępnego może zarządzić także prokurator.

§ 3

Bis zur Beendigung der Beweisaufnahme kann die Anklage auch vor dem Deutschen Gericht zurückgenommen werden.

§ 4

(1) Mit Zustimmung der Staatsanwaltschaft können die deutschen Gerichte von der Beeidigung eines Zeugen auch dann absehen, wenn der Angeklagte und der Verteidiger nicht auf sie verzichten.

(2) Juden werden in Strafverfahren vor den deutschen Gerichten als Zeugen nicht beeidigt; auf eine unwahre uneidliche Aussage vor Gericht finden die Vorschriften über Meineid und Falschheid sinngemäß Anwendung.

§ 5

(1) Strafbefehle werden in der deutschen Gerichtsbarkeit durch den Leiter der Deutschen Staatsanwaltschaft (Anklagebehörde beim Sondergericht) erlassen. Für den Umfang der Strafbefugnis gilt § 8 der Verordnung über Sondergerichte im Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 34). Der § 39 des Jugendgerichtsgesetzes vom 16. Februar 1923 (Reichsgesetzbl. I S. 135) in der Fassung des § 3 Abs. 1 der Verordnung zur Ergänzung des Jugendstrafrechts vom 4. Oktober 1940 (Reichsgesetzbl. I S. 1336) findet keine Anwendung.

(2) Über den Einspruch gegen einen Strafbefehl entscheidet je nach dem Antrag der Deutschen Staatsanwaltschaft (Anklagebehörde beim Sondergericht) das Deutsche Gericht oder der Einzelrichter des Sondergerichts (§ 7 Abs. 2 der Verordnung über Sondergerichte im Generalgouvernement vom 15. November 1939, VBIGG. S. 34).

§ 6

Über den Antrag auf Einziehung, Vernichtung oder Unbrauchbarmachung von Gegenständen im selbständigen Verfahren (§§ 430 ff. der Reichsstrafprozeßordnung) kann das Gericht ohne Hauptverhandlung durch Beschluß entscheiden.

§ 7

Der außerordentliche Einspruch in Strafsachen (§ 32 der Verordnung über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940, VBIGG. I S. 57) kann auch gegen rechtskräftige Gerichtsbeschlüsse, durch die das Verfahren abgeschlossen wird, erhoben werden.

§ 8

Der Leiter der Hauptabteilung Justiz in der Regierung des Generalgouvernements kann bestimmen, daß auf Grund des außerordentlichen Einspruchs statt eines Sondergerichts ein Deutsches Obergericht von neuem entscheidet.

§ 9

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Justiz) wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung und zur weiteren Vereinfachung der Strafgerichtsbarkeit im Generalgouvernement zu erlassen.

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Justiz) bestimmt den Zeitpunkt, an dem diese Verordnung oder einzelne ihrer Vorschriften außer Kraft treten.

§ 3

Až do ukończenia przeprowadzenia dowodu można cofnąć oskarżenie także przed sądem niemieckim.

§ 4

(1) Za zgodą prokuratury mogą sądy niemieckie odstąpić od zaprzysiężenia świadka także wówczas, gdy oskarżony i obrońca nie zrzekają się tego.

(2) Od żydów jako świadków nie odbiera się przysięgi w postępowaniu karnym przed sądami niemieckimi; do nieprawdziwego niezaprzysiężonego zeznania w sądzie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o krzywoprzysięstwie i o fałszywej przysiędze.

§ 5

(1) Nakazy karne w niemieckim sądownictwie wydaje kierownik niemieckiej prokuratury (władzy oskarżenia przy Sądzie Specjalnym). Dla zakresu uprawnień karnego obowiązuje § 8 rozporządzenia o Sądach Specjalnych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 34). Nie stosuje się § 39 ustawy o sądach dla nieletnich z dnia 16 lutego 1923 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 135) w brzmieniu § 3 ust. 1 rozporządzenia celem uzupełnienia prawa karnego dla nieletnich z dnia 4 października 1940 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1336).

(2) O sprzeciwie od nakazu karnego rozstrzyga zależnie od wniosku niemieckiej prokuratury (władzy oskarżenia przy Sądzie Specjalnym) sąd niemiecki albo sędzia jednostkowy Sądu Specjalnego (§ 7 ust. 2 rozporządzenia o Sądach Specjalnych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 15 listopada 1939 r., Dz. Rozp. GG. str. 34).

§ 6

O wniosku o konfiskatę, zniszczenie, uczynienie niezdatnym do użytku przedmiotów w samostnym postępowaniu (§§ 430 i nast. kodeksu postępowania karnego Rzeszy) może sąd orzec postanowieniem poza rozprawą główną.

§ 7

Sprzeciw nadzwyczajny w sprawach karnych (§ 32 rozporządzenia o niemieckim sądownictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r., Dz. Rozp. GG. I str. 57) można wnieść także od prawomocnych postanowień sądowych, kończących postępowanie.

§ 8

Kierownik Głównego Wydziału Sprawiedliwości w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa może postanowić, że na podstawie sprzeciwu nadzwyczajnego zamiast Sądu Specjalnego sprawę rozstrzygnąć ma na nowo Wyższy Sąd Niemiecki.

§ 9

(1) Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Sprawiedliwości) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia i do dalszego uproszczenia sądownictwa karnego w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Sprawiedliwości) oznacza czas, w którym rozporządzenie niniejsze lub poszczególne jego przepisy tracą moc obowiązującą.

§ 10

Diese Verordnung tritt am vierzehnten Tage nach ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 24. Oktober 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 10

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czternastym dniu po jego ogłoszeniu.

Krakau, dnia 24 października 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung *

über die Einführung der Verordnung über das Halten von Tauben im Generalgouvernement vom 9. April 1941 im Distrikt Galizien.

Vom 24. Oktober 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einzigter Paragraph.

Die Verordnung über das Halten von Tauben im Generalgouvernement vom 9. April 1941 (VBlGG. S. 201) wird im Distrikt Galizien mit folgender Maßgabe eingeführt:

1. An die Stelle des im § 1 Abs. 3 und des im § 3 Abs. 3 genannten Zeitpunktes tritt der 30. November 1942.
2. § 7 ist in folgender Fassung anzuwenden:

§ 7

Inkrafttreten.

„Diese Verordnung tritt am 1. November 1942 in Kraft.“

Krakau, den 24. Oktober 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie

o wprowadzeniu rozporządzenia o utrzymywaniu gołębi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 9 kwietnia 1941 r. w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 24 października 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Rozporządzenie o utrzymywaniu gołębi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 9 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 201) wprowadza się w Okręgu Galizien (Galicja) z tym, że:

1. W miejsce czasokresu wymienionego w § 1 ust. 3 i w § 3 ust. 3 wchodzi dzień 30 listopada 1942 r.
2. § 7 należy stosować w następującym brzmieniu:

§ 7

Wejście w życie.

„Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1942 r.“

Krakau, dnia 24 października 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Dritte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 8. März 1940 über die kulturelle Betätigung im Generalgouvernement.

Vom 29. September 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die kulturelle Betätigung im Generalgouvernement vom 8. März 1940 (VBlGG. I S. 103) bestimme ich:

Artikel I.

Der § 2 der Zweiten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 8. März 1940 über die kulturelle Betätigung im Generalgouvernement vom 18. August 1940 (VBlGG. II S. 424) erhält folgende Fassung:

„§ 2

- (1) Auf Grund der erfolgten Meldung kann der Gouverneur des Distrikts eine Bescheinigung ausgeben, durch die dem Inhaber die Genehmigung zur Ausübung der angemeldeten Tätigkeit unter Vorbehalt des jederzeitigen Widerrufs erteilt wird. Die Genehmigung kann auch Bedingungen und Auflagen enthalten.
- (2) Die Genehmigung wird auf die Dauer eines Jahres, beginnend am 1. April, erteilt. Sie kann auf Antrag jeweils um ein weiteres Jahr verlängert werden.

Trzecie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 8 marca 1940 r. o działalności kulturalnej w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 29 września 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o działalności kulturalnej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 103) postanawiam:

Artykuł I.

§ 2 drugiego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 8 marca 1940 r. o działalności kulturalnej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 18 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 424) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2

- (1) Na podstawie dokonanego zgłoszenia może gubernator okręgu z zastrzeżeniem każdego odwołania wydać zaświadczenie, mocą którego posiadaczowi tego zaświadczenia udziela się zezwolenia na wykonywanie zgłoszonej czynności. Zezwolenie zawierać może warunki i zlecenia.
- (2) Zezwolenia udziela się na przeciąg jednego roku, począwszy od dnia 1 kwietnia. Na wniosek można je przedłużyć każdorazowo o jeden dalszy rok.

(3) Für die Erteilung der Genehmigung wird eine Gebühr von 50 Zloty, für die Verlängerung der Genehmigung eine Gebühr von 30 Zloty erhoben.

(4) Für die neue Ausgabe einer verlorenen oder beschädigten Bescheinigung wird eine Gebühr von 10 Zloty erhoben.

(5) In begründeten Ausnahmefällen können die Gebühren auf Antrag ganz oder teilweise erlassen werden.“

Artikel II.

(1) Eine Genehmigung nach § 2 Abs. 1 der Zweiten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 8. März 1940 über die kulturelle Betätigung im Generalgouvernement vom 18. August 1940, die vor dem Inkrafttreten dieser Durchführungsvorschrift erteilt worden ist, erlischt spätestens am 31. März 1943, sofern sie nicht verlängert wird. Für diese Genehmigung ist nachträglich eine Gebühr von 20 Zloty zu entrichten. Bereits gezahlte Beträge sind auf diesen Betrag anzurechnen.

(2) Die Gebühr ist bis zum 30. November 1942 bei der Amtskasse des Distrikts einzuzahlen.

K r a k a u, den 29. September 1942.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Ohlenbusch

(3) Za udzielenie zezwolenia pobiera się opłatę w wysokości 50 złotych, za przedłużenie zezwolenia opłatę w wysokości 30 złotych.

(4) Za nowe wystawienie zgubionego lub uszkodzonego zaświadczenia pobiera się opłatę w wysokości 10 złotych.

(5) W uzasadnionych wypadkach wyjątkowych może na wniosek nastąpić całkowite lub częściowe zwolnienie od opłat.“

Artykuł II.

(1) Zezwolenie udzielone według § 2 ust. 1 drugiego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 8 marca 1940 r. o działalności kulturalnej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 18 sierpnia 1940 r., po wejściu w życie niniejszego postanowienia wykonawczego, wygasa najpóźniej dnia 31 marca 1943 r., o ile nie zostaje przedłużone. Za to zezwolenie należy dodatkowo uiścić opłatę w wysokości 20 złotych. Wpłacone już sumy należy zaliczyć na tę kwotę.

(2) Opłatę wpłacić należy do dnia 30 listopada 1942 r. do kasy rządowej okręgu.

K r a k a u, dnia 29 września 1942 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Ohlenbusch

Anordnung

über das Verbot des Schwarzhandels mit Beförderungsausweisen.

Vom 21. Oktober 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBIGG. I S. 131) ordne ich an:

§ 1

Es ist verboten,

1. für die Überlassung eines Personenbeförderungsausweises (z. B. einer Fahrkarte, Zulassungskarte usw.) ein Aufgeld oder einen sonstigen Vorteil zu fordern, anzubieten, zu gewähren oder anzunehmen,
2. einen auf einen fremden Namen oder einen auf die Nummer eines fremden Personenausweises ausgestellten Personenbeförderungsausweis zu benutzen oder einen solchen Ausweis zum Zwecke der Weiterveräußerung zu erwerben.

§ 2

Zu widerhandlungen gegen die Vorschriften des § 1 werden nach § 6 der Preisbildungsverordnung bestraft.

§ 3

Diese Anordnung tritt am 1. November 1942 in Kraft.

K r a k a u, den 21. Oktober 1942.

Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

Zarządzenie

w sprawie zakazu pokątnego handlowania dowodami na przewóz.

Z dnia 21 października 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządzam:

§ 1

Zakazuje się,

1. żądać, proponować, udzielać lub przyjmować naddatek lub inny zysk za odstąpienie dowodu na przewóz osób (np. biletu na przejazd, karty dopuszczenia itd.),
2. używać dowodu na przewóz osób, wystawionego na cudze nazwisko lub na numer cudzego dowodu osobistego, lub nabywać taki dowód w celu dalszej sprzedaży.

§ 2

Wykroczenia przeciw przepisom § 1 podlegają karze według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen.

§ 3

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1942 r.

K r a k a u, dnia 21 października 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Schulte-Wissermann